

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Mariana Pitic
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Andrei Fîrfa,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Fîrfa
împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului
General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, s-a casat parțial
hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a emis o
nouă hotărâre, în această parte, în rest s-a menținut hotărârea,

c o n s t a ț ă:

La 14 septembrie 2017 Andrei Fîrfa a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului
General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, activează în cadrul
Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, deținând funcția de ofițer de
patrulare.

La 18 august 2017 a luat cunoștință cu Ordinul MAI RM nr. 138 din 17 august
2017 „cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul
Inspectoratului național de patrulare a IGP, inspector superior Andrei Fîrfa”.

A relatat reclamantul că, ordinul menționat este vădit ilegal, neîntemeiat, emis
inclusiv cu încălcarea de către pârât a procedurii de emiterie a acestuia, astfel că,
ordinul atacat a fost emis de către MAI în condițiile în care nici la data emiterii și
nici până în prezent nu există o careva hotărâre judecătorească irevocabilă care ar
fi calificat drept ilegale acțiunile sale din data de 11 iulie 2017, iar, materialele
acumulate în cadrul anchetei de serviciu, în unicitatea acestora, nu pot constitui
temei de sancționare disciplinară.

În același sens, reclamantul a notat că, economia ordinului contestat atestă
efectuarea unei anchete de serviciu ce a avut un caracter subiectiv, unilateral, unde
se profilează exclusiv nuanțe acuzatoriale și nu s-a urmărit scopul de a stabili pe
deplin circumstanțele cauzei, nu a fost luată în considerație personalitatea celor
implicați în conflictul din 11 iulie 2017 ce a avut loc în barul „Enigma” din mun.

Bălți, motivele de la care a izbucnit, cine l-a inițiat, ce urmărea partea adversă (XXXXX), măsurile legitime întreprinse de Andrei Fîrfa în scopul curmării elementelor infracționale.

Totodată reclamantul a susținut că, întreaga sa activitate, în calitate de angajat al poliției, apoi modul de viață în calitate sa de cetățean al RM, permanent a fost și este una în strictă conformitate cu cadrul legal, și nu a comis acțiuni ilegale ce ar prejudicia imaginea instituției MAI a RM, sau ar atinge imaginea colaboratorilor de poliție.

A mai afirmat că, la 11 septembrie 2017 și-a exprimat dezacordul cu ordinul de sancționare disciplinară.

Suplimentar, a subliniat că, incidentul a avut loc înafara orelor de serviciu, fiind inițiat de XXXXX, astfel că, el doar a contracarat acțiunile ilegale/provocatoare ale acestuia, iar, după conflict XXXXX (care se afla în stare de ebrietate) și-a cerut scuze și s-au împăcat (secvență video de asemenea confirmă acest fapt).

A notat că prezentul ordin contravine prevederilor Legii RM nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prevederilor Legii RM nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prevederilor Codului de etică și deontologie al polițistului, și anume contravine normelor de drept material pe care și-au întemeiat pârâții ordinul atacat.

În acest context, reclamantul a solicitat anularea ordinului MAI RM nr. 138 din 17 august 2017 „cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP, inspector superior Andrei Fîrfa, ca ilegal.

Prin hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, corectată prin încheierea din 02 iulie 2018, s-a admis acțiunea depusă de Andrei Fîrfa împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea Ordinului MAI RM nr. 138 din 17 august 2017 „cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de patrulare al IGP, inspector superior Andrei Fîrfa”, s-a anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 138 din 17 august 2017 „cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de patrulare al IGP, inspector superior Andrei Fîrfa”, iar acțiunea lui Andrei Fîrfa împotriva Inspectoratului de General de Poliție al MAI s-a respins ca depusă împotriva unui pârât necorespunzător.

Prin decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, s-a casat hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în partea admiterii cererii înaintate de Andrei Fîrfa împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului MAI RM nr. 138 din 17 august 2017 „cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de patrulare al IGP, inspector superior Andrei Fîrfa”, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea înaintată de Andrei Fîrfa împotriva Ministerului Afacerilor Interne, în rest, hotărârea s-a menținut.

La 17 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Andrei Fîrfa a declarat recurs împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, cu trimitere la prevederile art. 432 alin. (2) lit. b), lit. c), alin. (4) CPC, recurentul a indicat că instanța de apel a aplicat și interpretat

eronat normele de drept material, a apreciat arbitrar probele, insistând că, este învinuit prin fraze cu conținut general, fără o individualizare a acestor acuzații, fiind neglijat principiul prezumției nevinovăției.

Totodată, recurentul a subliniat că, instanța de apel nu s-a expus în privința împuternicirilor persoanelor care au efectuat ancheta de serviciu, procedurii de ridicare a înregistrărilor video, declarațiilor martorului, precum și asupra faptului că, Codul de etică și deontologie a polițistului a fost abrogat la data de 11 august 2017.

În acest context, recurentul a solicitat casarea deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 28 ianuarie 2019, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință la recursul declarat de Andrei Fîrfa, prin care a solicitat declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

La 01 februarie 2019 Inspectoratul General al Poliției a depus referință la recursul declarat de Andrei Fîrfa, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 01 noiembrie 2018, iar recursul a fost depus la 17 decembrie 2018 (f.d. 3, vol. II).

Astfel, luând în considerare cele menționate, se constată că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Fîrfa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural

de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Fîrfa, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrei Fîrfa se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Mariana Pitic

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului
Judecător

Ion Druță